

REDACTIA:

și
ADMINISTRAȚIA:
Batthyányi utca Nr. 2Art. coli și coresp
pondente pentru pu
blicare se trimit re
dactiunii.Concure, inserțiuni
precum și taxele de
abonament se trimit
administrațiunii ti
pografiei diecezane.

BISERICA ȘI ȘCOALA

FOAIE BISERICESCĂ-ȘCOLASTICĂ, LITERARĂ ȘI ECONOMICĂ.

APARE ODATĂ ÎN SĂPTĂMÂNĂ: DUMINECA.

PREȚUL
ABONAMENTULUI:PENTRU
AUSTRO-UNGARIA:

Pe un an: 10 cor.

Pe 1/2 an: 5 cor.

PENTRU ROMÂNIA ȘI
STRĂINĂTATE:

Pe un an 14 franci.

Pe 1/2 an 7 franci.

Telefon pentru oraș și
comitat Nr. 266.

Cuvântarea

P. S. Sale Domnului Episcop diecezan IOAN I. PAPP, rostită la deschiderea Sinodului eparhial din anul 1910.

*Hristos a înviat!
Domnilor deputați!*

Am prăznuit înainte cu 8 zile marele praznic al prealuminetei învieri a Domnului și Mântuitorului nostru Isus Hristos, iar astăzi ne-am întrunit în Sinod eparhial, pentru a ne eserca unul dintre cele mai frumoase drepturi ale bisericești noastre apostolice sinodali, dreptul garantat în legea noastră organică, de a ne regula, administra și conduce noi înșine afacerile bisericești, școlare și fundamentale din eparhia noastră.

A fost mare bucuria învățăceilor văzând pe Domnul și Mântuitorul nostru Isus Hristos înviat din morți, dar mare a fost și mângăerea clerului și a poporului din Metropolia noastră, la vestea redobândirii acestei vieți sinodale.

Precum însă bucuria sfinților învățăcei ai Mântuitorului Hristos, a emanat nu numai din adevărul, că prealuminata înviere a Domnului este biruința vieții asupra morții, ci și deosebi din acel adevăr, că prin aceasta înviere s'a dat signalul, că lumina a biruit întunerecul, deci **lumina** este calea binelui pentru toți, care-l cearcă, — tot astfel bucuria clerului și a poporului din metropolia noastră n'a emanat numai din recâștigarea dreptului de întrunire în adunări publice bisericești, nici numai din dreptul de conlucrare a tuturor membrilor, din care se constituie corpul, ce-l numim biserică, ci bucuria înaintașilor noștri de pe vremuri și astfel și bucuria noastră, celor de acum, la asemenea întruniri își află explicarea în scopul, care-l urmărește biserică noastră prin viața ei sinodală, care n'a fost și nu este altul, decât desvoltarea și întărirea vieții religioase-morale a credincioșilor noștri, înaintarea lor în cultură și prin cultură la bunăstare în măsura, de a corespunde tot mai mult datorințelor creștinești și cetățenești, deci și problemei vieții.

Acesta fiind scopul întrunirilor noastre în adunări publice bisericești, va înțelege ori și cine, că dacă capul unei familii, se bucură de prezența fiilor săi, angajați a-l sprijini în conducerea afacerilor proprii economii, cu cât mai mare este bucuria arhierilor noștri de prezența fiilor lor sufletești și cu cât mai mare este și bucuria mea, când după intervalul unui an de zile, am plăcuta ocaziune de a vă saluta în jurul meu, cași pe reprezentanții clerului și ai poporului eparhial, cari cu dragostea de fii adevărați a-ți grăbit din apropiere și din depărtare la centrul diecezei, pentru a ne consulta și sprijini în nizuințele noastre de consolidare, apărare și promovare a intereselor binepricepute ale familiei noastre celei mari, ale bisericești noastre naționale și ale instituțiilor ei religioase-morale și economice culturale, de cari avem să ne ocupăm și cu aceasta ocaziune.

De aceea spre semnul vădit al bucuriei mele de norocoasa revedere, vă întimpin cu căldura inimei părintești și vă salut cordial cu dulcea și mângăietoarea salutare a bisericești noastre naționale „Hristos a înviat“.

Domnilor Deputați!

Sesiunea ordinară a sinodului nostru eparhial, la care ne-am întrunit astăzi, este de o însemnătate mai rară, pentru că încheiând cu ziua de astăzi sesiunea a **patruzecea** dela reactivarea vieții noastre constituționale, întrăm în al cincelea deceniu, deci: după ce în sfânta biserică am înălțat rugăciuni la tronul ceresc pentru odihna sufletului foștilor membri și preșidenți ai Sinodului nostru, acum mutați la cele eterne, urmează în cale naturală: să facem o reprivire și asupra rezultatelor obținute în ceste patru decenii trecute ale vieții noastre sinodali.

Și când ne cugetăm la aceasta, trebuie să recunoaștem, că deși față cu trecutul am înaintat pe toate terenele vieții publice bisericești, școlare și economice; deși s'au edificat, renovat și împodobit număroase biserici; deși

s'au sporit capitalele bisericesti, școlare și fundaționali, din cari parte însemnată s'au învestit în realități; deși s'a sporit numărul stațiilor învățătoresți, s'au ridicat edificii pompoase cu sale de învățământ și locuințe pentru învățători și s'au urcat salariile învățătoresți; deși astfel s'au făcut progrese însemnate și pe terenul religios-moral și cultural economic, totuși oricât am fi de optimiști, trebuie să recunoaștem, că sub raportul cultural și economic, poporul nostru dreptcredincios a rămas mult îndărăptul altor neamuri, cu cari Dumnezeu ne-a așezat pe acest pământ.

Când accentuez acestea, nu pot retăcea faptul cunoscut tuturor, că prin art. de lege XXVII. din 1907, școalele noastre confesionale au ajuns într'o situație atât de grea, încât unii dintre ai noștri se ocupau cu idea și militau pentru decretarea închiderii acestora, din motivul, că legea aceasta riguroasă ne-au aflat nepregătiți pentru suportarea sarcinilor impuse.

Am cunoscut și eu însu-mi și cunosc greutatea situației și neputințele unei părți însemnate din popor, dar cunoscând și aceea, că între agendele de cari Măritul nostru Congres național s'a ocupat cu preferință la prima sa întrunire pe baza statutului sancționat — a fost organizarea învățământului nostru poporal; cunoscând, că prin aceasta, Măritul nostru Congres n'a urmărit altceva decât, ca prin învățătura din școala poporală confesională să se pună bază adevărată la cultura intelectuală, și religioasă-morală a tinerelor odrasle, chemate a fi după vreme, stâlpii și apărătorii intereselor binepricepute ale bisericii și a statului nostru deopotrivă, iar prin aceasta dându-se deviza, că **cultura** este singura putere, care ridică un popor, tocmai cași pe indivizii singuratici; dându-ne seama și de aceea, că omul fără cultură este unealtă oarbă în mâinile celor cu învățătură; mai cugetând și la adevărul, că lumina și învățătura în popor se poate răspândi mai cu succes prin școala sa confesională, — nu am putut împărtăși vederile celor cu abandonarea școalei, ci în vederea adevărului, că **celce renunță** la școală este asemenea celui ce **renunță la viață**, nu am încetat a da expresiune dorinței și a stăruii cu toate mijloacele pentru susținerea școalei noastre între orice împrejurări, și toți ceice am fost de acestea vederi, avem acum dorita satisfacție, că și Măritul nostru Congres național-bisericesc, întocmai ca și sinodul nostru din anul trecut, a decretat prin concluz susținerea școalelor noastre cu orice mijloace, deci și cu luarea în considerare a ajutorului de stat, acolo unde se recere.

În vederea acestora trebuie să ne întocmim modul și felul nostru de gândire și acțiune astfel: că urmând exemplului cănducătorilor altor neamuri, să stăruim cu toată căldura dragostei noastre creștinești, întru a propaga și înrădăcina în toate păturile poporului nostru în măsură tot mai mare convingerea, că fără învățătură nu poate fi bunăstare și înaintare întocmai precum nu este mântuire fără fapte, urmate din adevărata credință în Dumnezeu și în ajutorul darului său.

Deci îndrumarea poporului la iubirea de biserică și credința strămoșească, la respectul față de legi și autorități, — prin însași viața și faptele noastre, prin purtarea și ținuta noastră; luminarea poporului asupra mijloacelor de înaintare și întărire, deșteptarea în popor a sentimentului de datorință și de jertfă pentru susținerea și augmentarea instituțiilor noastre culturale, — cu cuvântul și exemplul nostru, să fie deviza noastră, nu numai în cursul desbaterilor sinodali, ci și afară de sinod, căci numai astfel ne vom dovedi dragostea și ne vom face datorința față de neamul și biserică, acărei fii suntem și acăreia reprezentanți dorim a ne afirmă.

Rezervându-ne, ca despre starea afacerilor din dieceză. să prezentăm rapoarte speciale, dechiar sesiunea ordinară a sinodului nostru eparhial, convocată pe ziua de astăzi, de deschisă.

Hirotonirea P. S. Sale episcopului Dr. Miron E. Cristea.

Reproducem după „Telegraful Român“ actul de întărire al P. S. Sale episcopului Dr. Miron E. Cristea.

Dela ministrul regesc unguresc de culte și instrucțiune publică, Numărul 41502.

Maiestatea Sa cesară și regească apostolică, cu preainalta rezoluțiune datată din Viena, 11 Aprilie anul curent, s'a îndurat preagrațios a întări alegerea Ilustrității Tale de episcop al diecezei gr.-ort. române a Caransebeșului, efectuită din partea sinodului eparhiei gr. ort. române a Caransebeșului.

Când o aduc aceasta la plăcuta cunoștință a Ilustrității Tale, Te poftesc totodată, ca jurământul de fidelitate să-l depui în mâinile Majestății Sale cesare și regale apostolice, pentru că hirotonirea și estradarea diplomei preainalte, precum și celelalte dispozițiuni cuprinse în statutul organic §-ul 105, numai după prestarea jurământului pot fi luate în executare.

Rog pe Ilustritatea Ta, ca luarea în primire a oficiului episcopesc, după prestarea jurământului să binevoiești a mi-o comunica la timpul său, pentruca cu pri-

vire la compunerea și estradarea diplomei preînalte să pot face dispoziții prin directorul suprem al oficiilor ministerului, pus sub conducerea mea.

Budapesta, 29 aprilie 1910.

Zichy m. p.

Despre actul hirotonirei „Tel. Rom.” publică următorul raport amănunțit :

Pentru a lua parte activă la hirotonirea Preasfințitului Episcop al Caransebeșului, Dr. Miron E. Cristea, a sosit în Sibiu încă Luni dimineața, Preasfinția Sa, Episcopul Aradului, Ioan I. Papp, însoțit de Preacuvioșiile Lor, Arhimandritul Augustin Hamsea și Protosin celul Roman R. Ciorogariu și de diaconul C. Lazar din Arad.

Luni seara apoi, a sosit delegația consistorului diecezan din Caransebeș, trimisă ca să asiste la actul hirotonirii. Din delegațiune au făcut parte: P. C. Sa Arhimandritul Filaret Musta, protoprezbiterii Andreiu Ghidiu, Seb. Olariu, Ioan Pepa și Traian Oprea, și domnii Dr. Gheorghe Dobrin, Dr. Valeriu Branște, Ioan M. Roșu și Dr. Nicolae Ionescu.

Actul hirotonirii s'a început încă Luni după amiază la oarele 4 când s'a celebrat vecernia cea mică. A pontificat P. C. Sa Arhimandritul Augustin Hamsea, asistat de protoprezbiterii Mateiu Voileanu, Nicolae Ivan, Pavel Boldea și Dr. Ioan Stroia și de diaconii Dr. Vasile Stan și C. Lazar dela Arad.

Între melodioasele accente ale troparului „Bine ești cuvântat”, înțonat de corul seminariștilor, e adus la catedrală, din reședință, I. P. S. Sa Arhiepiscopul și Mitropolitul Ioan, însoțit de Preasfinția Sa Ioan I. Papp, episcopul Aradului, și de noul episcop al Caransebeșului, P. C. Sa Arhimandritul Dr. Miron E. Cristea. Excelența Sa ocupă loc în scaunul arhieresc, iar Preasfințitul episcop și Arhim. Miron în scaunele din apropiere.

După terminarea vecerniei, diaconii ies din altar și cădind se apropie de noul arhieru. Acesta părăsește scaunul și le urmează, până înaintea sfântului altar, unde preoții slujitori formaseră un semicerc. Diaconul Dr. Vasile Stan comunică acum noului episcop știrea despre alegerea sa de episcop al văduvitei dieceze a Caransebeșului, despre aprobarea canonică a alegerii din partea sinodului arhieresc, și despre preînalta întărire. Noul episcop declară în urmă cu glas sonor că primește cu bucurie știrea comunicată și ocupă loc la masa așezată în fața altarului, unde se așezase deja I. P. S. Sa Arhiepiscopul și Mitropolitul Ioan, cu P. S. Sa Episcopul Aradului. Diaconul urcă acum amvonul, cu luminile aprinse în mână și cetesc polichroanele: pentru Majestatea Sa, pentru patriarhi, pentru I. P. S. Sa Arhiepiscopul și Mitropolitul Ioan, pentru Episcopul Ioan, și urmă pentru alesul și întăritul Episcop al Caransebeșului Miron.

Arhierii la fiecare polichron ciocnesc păharele umplute cu vin roșu și gustă din ele, iar corul cântă „Întru mulți fericiți ani”.

Înaltpreasfinția Sa Arhiepiscopul și Mitropolitul Ioan dă în urmă binecuvântarea credincioșilor număroși aflători în catedrală și părăsește biserica, însoțit de Preasfințitul episcop Ioan și de Arhimandritul Miron.

La oarele 7 seara s'a început apoi vecernia cea mare. I. P. S. Sa Arhiepiscopul și Mitropolitul Ioan a fost adus cu litia dela reședință la catedrală, între sunetele clopotelor. În urma Escelenței Sale pășiau Prea-

sfințitul Episcop al Aradului și alesul și întăritul Episcop al Caransebeșului Miron.

Erau îmbrăcați în scilpicioasele ornate bisericesti tot cei dela vecernia cea mică, întregiți acum și cu P. C. Sa, protosin celul Roman R. Ciorogariu. După sosire în catedrală se îmbracă și P. C. Sa Arhimandritul Dr. Miron E. Cristea, și vecernia se începe. La locul potrivit s'a intercalat litia, făcând binecuvântarea pâinii, a vinului și a untului de lemn însuși I. P. S. Sa Arhiepiscopul și Mitropolitul Ioan. S'a făcut apoi priveghierea, după cum e anume prescriș la sfințirea Arhierilor, după tipicul Rusaliilor.

Stranele le-au ținut elevii seminariiali, sub conducerea învățătorului dela școala de aplicație Candid Popa.

Pe la oarele opt și jumătate frumoasa și înălțătoarea slujbă dumnezească a fost terminată și numerosul public a părăsit catedrala. Afară cădea o ploaie caldă de vară.

Adevărata hirotonire a noului Episcop al Caransebeșului s'a făcut apoi ieri, Marți, în cursul sfintei liturgii, începute la oarele 9 dimineața.

Ploaia, care a curs noaptea întreagă, nu a încetat nici acuma. Picura mereu. Cu toate acestea lume multă se adună la catedrală. Sunt foarte mulți preoți și protoprezbiteri, din apropiere și din depărtări. Sunt și mulți țărani, din comunele învecinate cu Sibiuul.

Catedrala e frumos împodobită cu flori, arbori și cu verdeată. La oarele 9, între sunetele clopotelor, preoții liturgisitori merg îmbrăcați în ornate și aduc pe I. P. S. Sa. Arhiepiscopul și Mitropolitul cu litia, la biserică. Vine însoțit de P. S. Sa. episcopul Ioan al Aradului și de alesul episcop al Caransebeșului Miron. Întrând în biserică Excelența Sa vine îmbrăcat în ornatele sfinte în naia bisericii, iar P. S. Sa episcopul Aradului se îmbracă în altar. Asemenea se îmbracă în ornate bisericesti și Arhimandritul Miron. După îmbrăcarea I. P. S. Sa Arhiepiscopul și Mitropolitul Ioan Mețianu și Preasfinția Sa Episcopul Ioan I. Papp se așază în fața altarului în fotelele arhieresti, La momentul dat protoprezbiterul Dr. Ioan Stroia și diaconul Dr. Vasile Stan iau apoi de mâni pe nou alesul episcop și scoțându-l din altar îl duc în fața arhierilor. Aci e întins covorul cu vulturul. La picioarele vulturului se opresc și diaconul începe: „Porunciți, poruncește, Înalt preasfințite Stăpâne!” iar protoprezbiterul Stroia prezintă arhierilor pe părintele arhimandrit Miron, ales și întărit episcop al diecezei Caransebeș.

Înaltpreasfințitul Arhiepiscop și Mitropolit îl întrebă: „Pentru ce ai venit și ce ceri?”

Părintele arhimandrit Miron răspunde: „Am venit să cer hirotonirea darului celui preasfânt arhieresc.”

Excelența Sa îi pune apoi întrebarea: „Dar cum crezi?” și noul episcop rostește simbolul credinței, după care Mitropolitul îl binecuvintează de trei ori.

Noul episcop și prezentatorii săi înaintează acum până la mijlocul vulturului. Se face a doua prezentare, tot ca mai nainte, iar Mitropolitul adresează Arhimandritului Miron cuvintele următoare: „Arată-ne nonă mai pe larg, cum crezi despre întruparea fiului și cuvântului lui Dumnezeu”, iar alesul episcop al Caransebeșului rostește din nou o parte din credeu, dar întregit cu esența dogmelor despre cele trei fețe ale sfintei treimi, respingând eresurile lui Arie, Macedonie și Nestorie, precum și ale celor de un gând cu ei. Mitropolitul îl binecuvintează iarăși de trei ori.

Noul episcop înaintează acum până la capul vulturului, și se face a treia prezentare din partea protoprezbiterului Stroia, iar mitropolitul îi adresează cuvintele următoare: „Spune-ne încă cum îți despre

canoanele sfinților apostoli și ale sfinților părinți“, iar alesul episcop al Caransebeșului rostește un răspuns lung, în care e precizată mărturisirea credinței sale despre misiunea sa arhierescă. Aceasta mărturisire, scrisă și subscrisă de noul episcop al Caransebeșului, e predată după citirea mitropolitului, pentru a fi păstrată la acte. Mitropolitul îl binecuvântă a treia oară, apoi părintele Miron se închină de trei ori în fața arhierilor, cari șed în fotele, încunjuțați de clerul liturgisitor, le sărută mâna, iar aceștia îl îmbrățișează, binecuvântându-l.

Covorul cu vulturul se așează acum în fața icoanei Mântuitorului de lângă ușa împărătească, și părintele arhimandrit Miron așteaptă aici, pe covor, momentul sfințirii sale întru episcop.

Se începe sfânta liturgie, oficiată de I. P. S. Sa arhiepiscopul și mitropolitul Ioan Mețianu, asistat de P. S. Sa episcopul Ioan I. Papp al Aradului, de Preacuvioșii lor arhimandriții Filaret Musta și Augustin Hamzea și protosincelul R. R. Ciorogariu, de protopresbiterii Ioan Droc, Mateiu Voileanu, Nicolae Ivan, Andreiu Ghidiu, Sebastian Olariu, Ioan Pepa, Traian Oprea, Dr. Ioan Stroia și Pavel Boldea, și de diaconii Dr. Vasile Stan și Cornel Lazar.

Răspunsurile le dă corul bisericii dela sfântul Nicolae din Brașov, condus de maestrul Dima. S'a cântat o liturgie nouă, și e de prisos a mai spune, că cu o precizie exemplară. Catedrala e acum îndesată de lume. E de față și părechia cea mai fericită de pe lumea aceasta, părinții noului episcop Miron, un țăran și o țărană cu fețe inteligente și în inimi cu sentimentul importanței zilei de azi pentru ei și pentru fiul lor. După „Sfinte Dumnezeule“ se începe adevăratul act al sfințirii. Protopresbiterul Stroia și diaconul Stan iau de mâni pe părintele arhimandrit Miron și ducându-l în altar pe ușa împărătească, încunjură de trei ori sfântul prestol, cântând „Sfinților mucenici“, apoi „Mărire Ție“ și la urmă „Isaia dântuește“. Arhimandritul Miron îngenunche apoi între arhierii, înaintea prestolului, și pune mâinile una peste alta pe prestol, iar capul și-l pleacă pe mâni.

Arhierii pun omoforurile pe capul lui și deschizând sfânta evanghelie o țin peste capul noului episcop cu mâna stângă, iar mâna dreaptă o pune fiecare pe capul părintelui Miron, și mitropolitul cetește rugăciunea pentru pogorârea darului duhului sfânt și celelalte rugăciuni prescrise la sfințirea de arhierii.

După terminarea acestora noul episcop desbracă hainele preoțești în care eră îmbrăcat, și vine în hainele arhieriești, punându-și coroana pe cap. Mitropolitul îl ia de mână și prezentându-l poporului strigă cu glas puternic: Vrednic este, iar corul răspunde cântând: Vrednic este!

Episcopul Miron sărută mâna mitropolitului, iar cu părintele episcop Ioan se sărută, apoi liturgia se continuă până la sfârșit, celebrând acum trei arhierii.

După terminarea liturgiei Arhierii se desbracă, iar mitropolitul și episcopul Aradului ies din altar și se așează în scaune în fața altarului. Noul arhieriu Miron îmbarcă mantia, își pune camilafca pe cap și se postează în fața arhierilor, cari șed în scaune, asemenea în mantii și cu cârjile în mână. Cârja noului arhieriu o ține în mână protopopul Oprea. Mitropolitul adresează acum arhierelui de nou sfințit o alocuțiune frumoasă, în firul căreia îi predă cârja, dorindu-i ca cu ea păscând turma lui Hristos să-și câștige cununa neveștezită a mării, și să dobândească împreună cu turma sa cuvântătoare împărăția cea cerească.

Publicul erumpe în aclamări. După potolirea lor, noul arhieriu rostește vorbire, care a fost ascultată cu

o atențiune încordată, întreruptă fiind de mai multeori de sgomotoasele aclamări ale mulțimei din catedrală. A fost o vorbire, care a înveselit și electricizat inimile. Declarațiunile cuprinse în vorbirea aceasta sunt categorice, promisiunile clare și solemne, iar glasul aceluia care le-a făcut: blând, cucernic și atrăgător, glasul omului, care știe să împreune, iar nu să desbina oamenii. Ea înseamnă deci un eveniment mare în viața noastră bisericească națională.

După terminarea vorbirii, I. P. S. Sa arhiepiscopul și mitropolitul Ioan Mețianu și P. S. Sa episcopul Ioan al Aradului ies din catedrală și sunt duși cu litia la reședință, iar noul episcop împarte sfânta anaforă, apoi merge și el la reședință.

Ceremonia aceasta frumoasă și impunătoare s'a terminat la orele 12 fără un sfert.

La orele 12 se încep recepțiunile. Se fac în sala mare din reședința mitropolitană. Se prezintă întâi delegația consistorului diecezan din Caransebeș.

S'a prezentat apoi consistorul arhidiecezan din Sibiu și corpul profesoral dela seminar.

Vine acum preoțimea din arhidieceză, condusă de protopresbiterul Dr. Ioan Stroia, să aducă felicitări noului arhieriu.

Urmează acum corpul profesoral dela școala de fete din Sibiu condus dl director Dr. Vasile Bologa.

E felicitat apoi noul episcop din partea corului bisericesc din Brașo-Șcheiu.

În numele reuniunii de muzică din Sibiu e felicitat acum P. S. Sa prin rostul protopresbitului Dr. Ioan Stroia.

Se prezintă acum în fața Preasfinției Sale inteligința mireană din Sibiu, întregită cu cea din jur și cu reprezentanții poporului dela sate.

Mai aduce felicitări P. S. Sale banca „Lumina“; direcțiunea și funcționarii, prin rostul domnului Demetriu Comșa, apoi parohienii din suburbiul Iosefin, prin rostul parohului lor B Boiu, și în urmă delegația meseriașilor din Sibiu, al cărei orator a fost d. George Poponea.

Trecuse ora una, când s'au terminat recepțiunile, și s'a început prânzul la masa I. P. Sfințitului domn arhiepiscop și mitropolit Ioan, la care au fost întruniți de astădată peste treizeci de persoane.

Toaste s'au rostit următoarele: I. S. Sa arhiepiscopul și mitropolitul Ioan Mețianu, pentru Maj. Sa Împăratul și Regele nostru Francisc Iosif I. Preasfinția Sa Episcopul Ioan I. Papp al Aradului pentru înaltul guvern. Dl Partenie Cosma pentru Excelența Sa Mitropolitul. Dl Ioan M. Roșu pentru episcopul Miron al Caransebeșului. Părintele arhimandrit Musta pentru episcopul Ioan al Aradului. Dl Dr. Liviu Lemény pentru arhimandritul Musta și protosincelul Badescu. Ase-sorul N. Ivan pentru delegația consistorului din Caransebeș. Protopresbiterul Ghidiu pentru delegația aradană. Arhimandritul Hamzea pentru I. P. S. Sa mitropolitul Ioan. P. S. Sa episcopul Miron a rostit apoi un toast foarte mișcător întru sănătatea Excelenței Sale mitropolitului Ioan, părintele său sufletesc, iar Excelența Sa a răspuns (între lacrimi) cu un toast asemenea clasic. La orele 4 masa a fost ridicată.

Propaganda papistă.

Canonicul Baud n'a putut să dovedească cele afirmate, fiindcă n'a putut să producă nici un act. Și atunci adresează unei persoane cunoscute și cu înaltă pozițiune socială următoarea scrisoare:

Prea onorate Domn,

Vă mulțămesc de bună-voință. Bolnav de 8 zile, eu am fost influențat să scriu ceea ce nu voiam în acea nenorocită scrisoare».

Eu nu voiam să vorbesc de loc de defunctul Mitropolit Calinic, neavând probe în mână.

Vă rog să credeți că numai boala m'a făcut victima unei greșeli așa de mare, care nu cauzează decât rău tuturor și bine nimănui.

După treizeci de ani trăiți onorabil aici, nu-mi era permis să fac nimic care ar fi putut dispăce.

Boala care m'a doborât este singura cauză a acestei lipse de inteligență și voință.

Bine-voiți a primi omagiul respectuoaselor mele sentimente.

Ch. Iosef Baud.

Va să zică șarpele să face nebun — ultima rație a criminalilor.

Mitropolitul Calinic Miclescu.

Toată lumea a rămas uimită la citirea acestei scrisori! Cum se poate ca un preot catolic, să-și permită asemenea afirmațiuni despre un fost Mitropolit Primat al țării Românești? Și cum se poate ca asemenea afirmațiuni să le facă un preot catolic ca părintele Baud, cunoscut de altfel ca un bărbat cult și prudent în același timp? Răspunsul nu putea fi altul decât acesta: Sau că părintele Baud numai era momentan în stare normală intelectuală, sau că s'a lăsat să fie instrument inconștient al unor agenți fanatici de propagandă catolică.

Toți cari au stat în apropierea fostului Mitropolit Primat *Calinic Miclescu*, cum și acei, cari i-au urmărit de aproape întreaga lui activitatea bisericească știeau ce suflet are el pentru binele bisericii ortodoxe străbune și cât a lucrat în aceasta direcțiune. Sub păstoria lui sa căpătat definitiv autocefalia Bisericii Ortodoxe Române; în timpul lui s'au sfințit pentru prima dată sf. mir; în timpul lui s'au trimis cei dintâi bursieri ai statului român la facultatea de teologie ortodoxă din Cernăuți; în timpul lui s'a întemeiat facultatea de teologie, cea mai înaltă instituțiune de cultură teologică; el s'a luptat pentru dobândirea unui credit de 5 milioane pentru înălțarea unei catedrale mărețe în capitala Regatului Român. Mai mult: în anul 1883 se vorbea de întemeierea unei arhiepiscopii catolice cu reședința în București. Calinic Miclescu îngrijiat foarte, scrie despre aceasta răposatului Mitropolit al Moldovei Iosif Naniescu și răposatului Melchisedec, Episcopul Românului.

În urma acestei scrisori răposatul Melchisedec pregătește eruditul său studiu intitulat «Papismul în România», pe care l'a citit în trei ședințe consecutive ale Sf. Sinod din sesiunea din maiu

1883. După terminarea citirii acestui studiu, Mitropolitul Caninic Miclescu ca președinte al Sf. Sinod grăiește în ședința din 19 maiu 1883 următoarele: Mulțămesc din tot sufletul P. S. Episcop al Romanului și cred că împreună cu mine se unește și întreg Sf. Sinod întru a-l aduce mulțumirile noastre pentru dificila și valoroasa sa lucrare în interesul sfintei noastre biserici autocefale ortodoxe Române (Aprobări).

Am ținut să arătăm, că pe cine au profanat propaganda papistă cu blasfemiile sale. Om mare cum era și Sava Brancoviciu profanat de fanatismul religios a răposatului canonic Bunea din Blaj, căci mărimile trebuiesc doborâte, cei mici cad apoi de sine.

Alcoolismul.

Alcoolul ca răspânditorul tuberculozei. Îndată după aflarea baccililor tuberculozei, s'a început o luptă contra lor. Fără a cruța, timp, bani, lăsând la o parte persoanele s'au aliat toate popoarele civilizate contra acestor vrășmași ai omenimei.

Cei mai renumiți medici scriu volume întregi contra lor, prepară medicini peste medicini, de sine înțeles fac reclame de tot soiul; să formează congrese contra tuberculozei; edifică sanatorii costisitoare; să nizuesc autoritățile să împiedece răspândirea acestei boale cumplite, toate câte mintea omenească e în stare a născoci s'au făcut, fără a ajunge la un rezultat pozitiv.

Ce s'a câștigat la pod prin ordinațiunile contra tuberculozei s'a pierdut la vamă în urma alcoolismului.

Ce curios! Păcatele sunt înrudite, una pe alta să ajută, când scapi de una, ceialaltă sare în ajutor. Alcoolul distruge nu numai sistemul nervos, nu numai calea spre nebunie o pregătește, ci predispune organismul omenesc spre tuberculosă. Proporțiunea criminalilor provenite din beție e cam aceeași cu a tuberculoșiilor, cari s'au câștigat boala în urma alcoolului.

Te duci la medic, ca să te caute ce e cauza tusei tale? El te întreabă despre părinții tăi, de cumva au răposat de ce au suferit? Caută să afle ereditarea tuberculozei. Te mai întreabă despre modul tău de viață. Nu cumva șezi prea mult, i-ți recomandă mișcare multă aer curat. Medicina reduce răspândirea tuberculozei la așa numitele momente predispozitoare; intră cari numără ereditarea șederea prea multă, adică lipsa de mișcare și aer; la femei corsetarea și alcoolismul. Toate acestea prin slăbirea corpului, fac să scadă puterea corpului de a rezista boalelor și i-l prepară pentru a deveni cuibul cald al diferitelor soiuri de baccili.

Baccilul tuberculozei numai în corpul slăbit, numai în organismul, ce s'au pierdut puterea de rezistență, să poate împământenii, căci știm că aerul e plin cu astfel de baccili, cari prin gură și nas intră în internul organismului nostru. Acum ajungând baccilii tuberculozei într'un corp sănătos, nu află teren prielnic pentru propășire, ba celulele albe din sânge încep o înverșunată luptă contra lor. Așa ne spune vestitul profesor Menciocov.

Prin alcool ne slăbește mai mult puterea de rezistență față de boale, căci cel saturat de alcool nu se nutrește regulat, iar alcoolul nu conține nutremânt.

Așa corpul slăbește în lipsa nutremântului, și devine pregătit pentru a primi diferite boale. Alcoolistul nu are poftă de mâncare, dar are catar de stomah. Însușirea rachiului de a irita a făcut ca poporul să creadă că alcoolul nutrește, respective întărește. Noi știm că alcoolul nu e nutremânt. Dar nu că e nutramânt, ci împiedecă chiar mistuirea.

Odinioară nu numai laicii susțineau, că alcoolul e nutremânt, ci chiar și medicii, ba vedeau în el un medicament contra tuberculosei.

Încă prin mijocul veacului XIX, medicul Magnus Huss recomandă alcoolul, ca medicină în contra alcoolului.

Părerea fatală pentru omenime ușor a prins rădăcini în popor și acum pe lângă nutremânt, alcoolul devine și medicină contra tuberculosei. Credința aceasta să susține încă și azi, ba încă și la oameni culti. Adeseori auzim oameni cetiți, cari recomandă rachiul ca medicament.

Ce fatal! Tocmai rachiul e recomandat ca medicament, ca întăritor, ca recăștigătorul vieții. Rachiul, despre care învățatul Roux vorbind despre rolul alcoolului în răspândirea tuberculosei demonstrează, că deși alcoolul în genere e periculos pentru organismul omenesc, mai stricăcios e rachiul. Rachiul nu numai pentru că conține mai mult *ethylalcohol*, ci pentru că pe lângă acesta mai conține și diferite oleiuri neprielnice corpului, ba și diferite alcooluri, pe cum e otrava numită *propylalcohol*. În rachiul de bucate de cartofi se mai află și amil alcoolul ce e de cinci ori mai tare, ca celalalt. Anglesii Ogle și John Thatam știind mortalitatea Angliei, cu groază au constatat cifra mortalității în urma tuberculosei a cheltuelilor ciurcașilor, fabricanților de bere, birjarilor până ce intră economi grădinari, pescari de abea au aflat morți de tuberculosă.

Azi e constatat, că dintre 100 tuberculoșii 90 au consumat alcool, au fost alcoolști. La congresul în cauza tuberculosei ținut la Berlin, Baer a enunțat, că a te luptă contra tuberculosei înseamnă a te lupta contra alcoolului.

Femeile în urma ocupațiunei lor, sunt mai predispușe de a deveni tuberculoase totuși mortalitatea femeilor și a bărbaților din tuberculosă se cam egalizează. Ba în timpul din urmă să constată o creștere în mortalitatea bărbaților. De unde? Ușor se poate explica! Alcoolismul între bărbați grasează cu mult mai tare, ca în femei.

Consumarea alcoolului azi nu e numai a țărânului, care-și neacă năcazul în vinars, ci pe zi ce merge și inteligența consumă tot mai mult alcool. Berea și vinul, cari conțin mai puțin alcool e în luptă înversunată cu liquerul și cognacul, cari sunt consumate pentru a irita în câțva nervii istoviți ai celui intelectual. Profesorul Rokay în cartea sa „Belgyógyászat Kézikönyve“ (tom II. pag. 838) astfel grăește: „Trist, că înainte de asta bărbați mai inteligenți și doamnele așa zicând se rușinau a bea beuturi arse mai nou însă rachiul sub numele de „cognac“ e beutura cea mai predilectă.“

Să luăm acum în considerare, cât alcool conține cognacul, iar liqueur-ul cu câte materii stricăcioase se falsifică, vâpșește, cari apoi la rândul lor i-ți îndeplinesc chemarea distrugând și slăbind organismul, tocmai așa, ca cel mai ordinar rachiul. În privința aceasta nu se deosebește de țărânime.

Mulți dintre alcoolști sunt în stare a rezista tuberculosei, dar se cunosc urmările triste în descendenți, cari dejă moștenesc predispoziție pentru tuberculosă.

Ce e deci de făcut? Cu sanatoare cifra mortalității în tube culosă n'o se scadă, mai mult dacă ferim pe alții de molipsire. Lupta trebuie să se întindă pe drumul igienei. Să ne dedăm pe noi înșine a trăii conform naturei, igienic, ca servind noi de exemplu țărâniunei noastre, să-l scutim de atâtea ispite și sbiciuri. În privința aceasta atât învățătorimea cât și proțimea noastră a făcut destul de puțin (onoare excepțiilor). Înfluița alcoolului asupra voinței țărânului se obsearvă foarte eclatant chiar imprezinte. Cine e de vină că suntem așa, cum suntem?!

(N. M.)

CRONICA.

P. S. Episcopul Cristea în Arad. Vineri cu trenul de 4 d. a. a sosit părintele episcop al Caransebeșului Miron Cristea la Arad încărcat cu buchete de flori, cari i-s'au dat la gările prin cari a trecut dela Sibiiu până în Arad și cu o număroasă suită. La gară a fost așteptat de cătră aradani, preoți și intelectuali. Protosingelul Roman Ciorogariu îl întâmpină în numele Prea Sfinției Sale a episcopului Ioan Papp și a arădanilor. Episcopul Cristea mulțumește pentru onoarea ce i-se face. Dela gară pleacă șirul lung de trăsuri la reședința episcopescă unde Preasfințitul episcop Ioan își primește înaltul oaspe și lumea ce umpluse saloanele reședinței. Seara s'a servit o masă bogată la reședință în onoarea înaltului oaspe la care au participat sibienii veniți cu P. S. S. și fruntașii aradani. La masă s'au rostit călduroase toasturi.

Sâmbătă, însoțit de număroasa sa suită a vizitat P. S. Sa frumoasa noastră catedrală și seminarul diecezan. La seminar a fost întâmpinat de directorul seminarial Roman Ciorogariu în fruntea corpului profesoral și a tinerimei adunată în sala festivă. Directorul seminarial atinge legătura spirituală a seminarului nostru cu dieceza Caransebeșului, să simte fericit, că peste acest prag cultural trece în dieceza sa. P. S. Episcop mulțumește de onoarea ce i-se face și ține la legăturile spirituale mai departe, încheie cu cuvintele marelui dascăl din Arad, Cichindeal, că: mintea să se cultiveze și mai strălucit neam decât al nostru nu va fi. După acest act vizitează biblioteca, muzeele, salele de învățământ și internatul, cari toate erau mult lăudate de episcop și suita sa.

Reîntors la reședința episcopescă, i-s'a prezentat membrii adunării generale preoțești, cari eră tocmai întrunită și prin rostul protopopului Gherasim Serb exprimă omagiile proțimei noastre. Părintele episcop răspunde în cuvinte călduroase.

După aceasta pleacă la gară însoțit de convoiul trăsurilor și își urmează calea spre Caransebeș.

Adunarea generală a preoției s'a întrunit sâmbătă sub prezidiul P. S. S. dlui episcop diecezan. Raport special vom da în numărul viitor.

Unde duce patima. Preoția noastră de regulă este binecuvântată de familie numeroasă drept dovadă a vieții ei cinstitute familiare, căci din viața — curată — familiară se nasc copii. Preoția avea mângăerea că poporul drept recunoștință venia întru ajutorul preoției cu darurile sale și luă în ocrotirea lui pe fii și ficele preotului, mai ales pe orfani. unde rămânea fiu cu cvalificație de cleric îl alegeau de urmaș tatălui său, iar unde rămânea fică se simțeau fericiți, dacă o puteau așeză după preot. Așa s'a întâmplat de s'a săvârșit un act de pietate față de un vrednic și de poporul său adorat preot din apropierea Aradului, alegând pe ginerele presumpțiv al răposatului preot, altfel perfect cvalificat. Preoția ar trebui să se bucure de aceasta bunătațe a poporului, care nu-i lasă orfanii risipiți în lume și să cultive acest pios sentiment. S'a aflat însă un preot uitat de sine, care a recurs la toate mijloacele de a slăbi în popor acest sentiment și acum își află și organ, în care să terfelească bunul simț al poporului și organele conducătoare ale alegerii și investigației sdrobitoare ambele pentru acest preot uitat de sine, pe care capul familiei orfane terfelite de el, fostul său coleg, la adus cu luptă mare în comună și la în-nălțat din pulberea în care a fost la parohie de clasa primisimă. Am dori, că în pruritul de a îndreptă pe alții, să nu se distrugă bunele obiceiuri ale credincioșilor nostri chiar în detrimentul familiilor preoțești rămase orfane, că de vom risipi și aceasta moștenire a fiilor preoțești, cine ne va da altă moștenire ecvivalentă. Doar congrua se va îngrijii de orfanii nostri ori mai bine să rămână la răspântii? Mai încet cu patima și mai des cu duhul preoției sfinte, căci de: *hodie mihi cras tibi*. Azi mie mâne ție, toți avem fii și fice și toți suntem muritori și ajunși de a lăsa orfani după noi.

Convocări. Desp. protopp. Chișineu, al reun. învăț. dela școalele populare ort. rom. din protopp. arădane I—VII. își va ține conferința de primăvară în Pilul-mare la 3/16 mai (luni) a. c. la carea toți membrii desp. și toți sprijinitorii școalei sunt poștiți a participă. Programa: 1. Dimineața la 8 oare chemarea Duhului St. 2. Ascultarea prelegerii școalei inv. Lucreția Ambruș. 3. Deschiderea ședinței. 4. Reflexiuni asupra prelegerii. 5. Cetirea lucrărilor intrate dela membrii. 6. Raportul comisiei literare. 7. Discuțiuni asupra afacerilor școlare. 8. Propuneri și interpelări. 9. Fixarea proximei ședințe. Nădab, la 17/37 april 1910. Demetriu Boariu, prezide. Trăian Țabic, secretar.

— Desp. protopp. Șiria, al reun. învăț. rom. dela școalele pop. con. din protopp. arădane I—VII. își va ține proxima conferință sâmbătă la 1/14 maiu 910, în școala inv. I. Hălămgian din Păncota. Programa: 1. Dimineața la 8 oare chemarea Duhului St. 2. Deschiderea ședinții. 3. Prelegere din limba rom. de I. Groșorean. 4. Raportul biroului. 5. Prezentarea dizertațiunilor intrate. 6. Discuțiuni asupra cesțiunilor școlare. 7. Propuneri și interpelări. 8. Fixarea proximei ședințe. Șiria 17/30 aprilie. 1910. Alexiu Doboș, prezide.

Mulțămită publică.

Toți acei mult stimați și onorați Domni și Doamne, amici și amice, cunoscuți și cunoscute, cari au grăbit a ne conzola în persoană ori prin condolențe din incidentul nenorocirii noastre groaznice, provenită prin pierderea scumpei și neuitatei soții, fiice, surori, cumnate și mătușe

Aurelia Machi Ardelean născută Serb sunt rugați, să binevoiască a primi și pe calea aceasta mulțămitele noastre.

Gyulavărșand, la 22 aprilie (5 mai) 1910.

Familia jalnică.

Concurs.

Amăsurat dispozițiunei Venerat. Cons. din Oradea-mare de sub Nr. 876/66. B. pentru îndeplinirea parohiei vacantă **Groși** de clasa II să publică din oficiu nou concurs cu termin de alegere la **30 zile** după prima publicare.

Dotățiunea constă din: Birul dela 180. case câte o jumătate măsură cucuruz sfărmat, stolele îndatinat și întregirea dotațiunei dela stat. De locuință se va îngrijii alegândul preot, carele va avea îndatorirea a catehiza elevii școalei de acolo în mod gratuit.

Dacă n'ar competă reflectanții cu cvalificațiune de clasa II, vor fi admiși și cei clasificați pentru parohii de a III clasă, având ași înaintă recursele adresate comitetului parohial din Groși, la subscrisul în F. Györös; iar până la expirarea concursului au a să prezentă la sf. biserică pentru ași dovedi desteritatea în cele rituale și în oratorie.

F. Girișiu la 14/27 aprilie 1910.

Petru Serbu,
protopop.

—□—

1—3

Pentru îndeplinirea parohiei vacante din opidu **Tenke**, cottul Bihor ppiatul Tinca cu termin de alegere **30 zile**, dela prima publicare pe lângă următoarea dotațiune: 1. Pământ arător 2. jugh. 1401□ în preț de 90 cor.; 2. Bir preoțesc parte în bani, parte în naturale în preț de 143 cor. 3. Ștolele îndatinat. 4. Eventualul ajutor dela stat. De cvartir are să se îngrijască alesul, iar sarcinile pământului le va plăti alesul.

Reflectanții, recursele lor ajustate conform regulamentului, adresate comitetului parohial le vor subșterne subscrisului protopop, și se vor prezentă în vre-o Duminecă ori sârbătoare în s. biserică din Tinca pentru a-și arată desteritatea în cele pastorale.

Parohia este de clasa I, dar pot recurge și cei cu cvalificațiune de cl II.

Comitetul parohial

În conțelegere cu mine: *Nicolae Rocsin* protopop.

—□—

1—3

Pentru îndeplinirea postului de capelan temporal sistemizat pe lângă parohul neputincios din **lănosda** cottul Bihor ppiatul Tinca, cu termin de alegere pe **ziua 23 maiu (5 iuniu) 1910** pe lângă următoarea dotațiune: 1. Bir parohial câte o măsură dela o casă, parte grâu, parte cucuruz. 2. 32 jughere de pământ parohial. 3. Ștolele uzuat.

Din toate aceste până va trăi parohul, va beneficia alegândul capelan jumătate, iar cvartir își va revcivă din al său.

Capelanul temporal după moartea parohului va deveni paroh și e dator să îndeplinească toate funcții

tinile ce aparțin parohiei, va catehiza în toate școlile din parohie fără să poată pretinde alta remunerațiune.

Parohia e de clasa I, la caz când nu vor fi recurenți de clasa I. să admit și cei cu ecalificațiune de cl. II.

Alesul va fi dator să plătească toate dările pentru pământul cel va beneficia.

Reflectanții recursele lor ajustate conform regulamentului le vor subșterne adresate comitetului parohial subscrisului protopop, și se vor prezenta în s. biserică din lănosda în atare Duminecă ori sârbătoare spre a-și arată desteritatea în cele pastorale.

Comitetul parohial.

În conțelegere cu mine: *Nicolae Rocsin* protopop.
—□— 2—3

În urma încuviințării Ven. Cons. diecezan cu Nr. 945/910i se publică de **nou** concurs pentru indeplinirea parohie, a II din Chisindia, apoi pe baza ordinului Ven. Cons. No. 1664 910 se escrie concurs pentru indeplinirea parohiei vacante din Mustești cu termen de alegere de **30 zile** dela prima publicare în „Biserica și Școala,” pe lângă următoarele, condițiuni, și anume: **în Chisindia**, carea fiind de clasa a II, dela recurenți să recere, ecalificațiunea prescrisă în §-17 alinia a două, dar în lipsa acestora să vor admite și recurenți ecalificați și numai pentru clasa a III-a.

Emolumentele: 1. una sesie pământ parohial de deal, parte arător, parte pășune 2. una grădină intravilană 3. birul preoțesc câte una măsură cucuruz sfârmat, 4. stolele legale 4. întregirea legală dela stat. **în Mustești**, care fiind de clasa a III, dela recurenți să recere ecalificațiunea corespuinzătoare.

Emolumentele: 1. Casa cu intravilan parohial, 2. O sesie parohială, parte arător parte fânaț 3. Biral dela fiecare număr de cașă una măsură cucuruz sfârmat, sau în bani două coroane 4. Stolele legale 5. Întrăgirea legală dela stat.

Alesul la ori cari din aceste parohii, vor avea să supoarte dările publice după sesie și intravilan, cel va beneficia, observându-se că aleși vor fi obligați a provedea catehizarea în școalele confesionale ort. din loc fără alta remunerațiune dela parohie ori dieceză.

Doritorii îndreptățiți de a ocupa vreuna din aceste parohii, să avizează, că petițiile lor ajustate regulamentar și adresate comitetului parohial respectiv să le înainteze P. Oficiu protopresbiteral în Butyîn (Buteni) având dâșii cu stricta observarea §-lui 20 din Regulamentul pentru parohii, a se prezenta în vreo duminică ori sârbătoare în s-ta biserică cutare spre ași arată desteritatea în oratorie și cântare.

Comitetele parohiale

În conțelegere cu *Iulia Bodea* adm. protopresbiteral.
—□— 3—3

Licitațiune minuendă.

Pe baza rezoluțiunei Venerabilului Conzistor diecezan din 11/24 martie 1910 Nr. 3/1910 să escrie licitațiune minuendă pentru zidirea de nou a școalei conf. gr. ort. rom. din **Izvin** (Iezvin) protoprezbiteratul Timișorii.

1. Prețul de esclamarie 9627 cor. 57 fileri.

2. Licitațiunea se va ținea în 2/15 maiu 1910 la oarele 2 d. a. în școala conf. gr. ort. rom. veche din loc.

3. Doritorii de a luă în indeprindere zidirea au să se prezinte în aceasta zi la fața loculu având a depune vadiu de 10°/_o din prețul esclamării în bani

gata ori în papire de valoare, ce se primesc și la întreprinderile statului.

4. Planul și preliminarul de spese precum și condițiunile de licitațiune se pot vedea și studia în zilele de lucru la oficiul parohial din loc.

5. Pentru participare reflectanții nu pot formula nici un fel de pretenziune.

6. Comitetul parohial își rezervă dreptul a da întreprinderea fără privire la rezultatul licitațiunei acelu reflectant, care oferă mai multă garanță morală.

Iezvin din ședința comit. par. gr. ort. rom ținută la 11/24 aprilie 1910

Ioan Oprea,
preș. com. par.

Ștefan Ștefanu,
notariu com. par.

Cu consenzul pprezb.: *Dr. Tr. Putici.*

—□—

1—3

Pe baza încuviințării Ven. Conzistor diecezan, dtto 7/20 noemvrie 1909 Nr. 6583 1909 să escrie licitațiune minuendă pentru zidirea unui edificiu școlar (: sala de învățământ și localitățile învățătorului :) gr. ort. rom. confesional din **Bruznic** protopopiatul Lipovei.

Prețul de esclamarie 12,060 cor. 62 fil.

Licitațiune se va ținea în 19 aprilie (2 maiu) 1910 la 2 oare d. a. în localitatea școalei confesionale gr. ort. rom din loc.

Doritorii de a întreprinde acest lucru să se prezenteze în ziua amintită, având a depune vadiu de 10°/_o din prețul esclamării în bani gata ori hârtii de valoare.

Planul și specificațiunea de spese și măsuri, să pot vedea în ori ce zi la oficiul parohial din loc.

Comuna bisericască își rezervă dreptul de preferință asupra acelor măestrii întreprinzători în cari va avea mai multă încredere. Participanții la licitațiune nu au dreptul a pretinde diurne sau spese de călătorie.

Contractul încheiat pentru întreprinzători va fi valabil îndată după subscriere, iară pentru comuna bisericască numai după aprobarea Ven. Conzistor diecezan.

Buznic din ședința comitetului parohial gr. ort. rom. ținută la 20 martie 1910 s. n.

Georgiu Marku,
pres. com. par.

Iuliu P. Olariu,
paroh.

Iosif Toni,
not. com. par.

În conțelegere cu protopopul tractual.

—□—

2—3

Pentru zidire școalei din **Păiușeni**, (prot. Buteni) pe baza încuviințării Venerabilului Conzistor de sub Nru 8267 909 17:30 dec. se publică licitațiune minuendă cu prețul de esclamarie 4000 coroane pe ziua de 25 aprilie (8 maiu) 1910 la 11 ore în localitatea școalei. Licitanții au să depună ca vadiu 10°/_o din prețul de esclamarie în bani gata, ori în hârtii de valoare acceptabile. Planul și preliminarul de spese și condițiunile de licitațiune să pot vedea la oficiul parohial din loc. Comuna bisericască își rezervă dreptul de a da lucrarea spre executare aceluia dintre licitanți în care va avea mai multă încredere.

Licitanți nu-și pot formă drept la diurne și și spese de călătorie. Contractul încheiat pentru întreprinzătorii va fi valabil după subscriere, pentru comuna bisericască numai după aprobarea Venerabilului Conzistor. Păiușeni, din ședința comitetul parohial ținută la 28 martie (10 aprilie 1910.

Ioan Andrei,
preș. com. par.

Ioan Lipovan,
not. com. par.

—□—

3—3